

Časopis dětí ze Základní školy Bavorovská ve Vodňanech

Co se děje

*Vážení čtenáři,
nastal adventní
čas, doba, kdy se za-
mýšlíme a na chvíl-
ku se snažíme za-
stavit a podumat.
Přeji vám, abyste to
uměli nejen před
Vánoci!
Jana Vršecká*

- 3. a 4. listopadu za dětmi z 1. stupně přijel EON Truck
- 7. listopadu navštívili žáci 4. až 9. ročníku představení Mláď Váši Příhody 11. listopadu působil v 6. třídách Prevent
- 12. listopadu naši školu navštívil Jan Potměšil, proběhl 10. ročník akce Příběhy bezpráví
- 13. listopadu jeli žáci 5. ročníku na exkurzi do Prácheňského muzea v Písku
- 14. listopadu působil Prevent v 1. třídách
- 14. listopadu jsme uctili 25. výročí sametové revoluce odhalením lavičky Svobody
- 25. listopadu proběhly třídní schůzky
- 28. listopadu uspořádali osmáci Maškarní rej

Setkání

Žáci i pedagogové ZŠ Bavorovská ve Vodňanech zažili ve středu 12. listopadu 2014 nevšední setkání. Již tradičně se naše škola zapojila do projektu Příběhy bezpráví, letošní jubilejní desátý ročník byl věnován 25. výročí sametové revoluce. Naše pozvání na besedu i projekci filmu přijal pan Jan Potměšil, divadelní i filmový herec, držitel ceny Thálie i Alfréda Radoka.

Setkání předcházelo množství příprav, samozřejmě jsme se moc těšili a zároveň jsme byli nervózní, aby se něco nepokazilo. Najednou tady byl den D, ve družině se shromáždilo přes 80 žáků a pedagogů, všichni jsme trpělivě čekali, až se na našem dvoře objeví auto

s pražskou poznávací značkou. Pan Potměšil přijel před devátou hodinou. Po chvíli už jsme se s ním mohli přivítat v naší improvizované projekční místnosti. Podle domluvy jsme si nejprve společně pustili film 1989: Z deníku Ivany A. Pan Potměšil pozorně sledoval film o událostech z doby před 25 lety, natočený podle zápisků paní Ivany Andělové, která byla ve zmiňované době studentkou. Bylo vidět, jak moc na našeho hosta vzpomínky působí, místy bylo v jeho tváři zřetelné pohnutí.

Po malé přestávce se pan Potměšil pustil do vyprávění. Celé dvě hodiny, kdy spontánně vyprávěl o svých životních osudech, jsme všichni pozorně naslouchali. Nejdojemnější bylo vyprávění ve chvíli, kdy

j jsme si vyslechli vzpomínku na autonehodu, která způsobila panu Potměšilovi závažná zranění. Jeho vyprávění o tom, jak se probouzel z kómatu, rehabilitoval, učil se, jak se posadit a obout si botu, tak tahle slova nám všem vhněla slzy do očí. Své vyprávění zakončil tím, že je potřeba jít si za svými sny, nevzdávat se a dívat se dopředu. Rozcházel jsme se plni emocí a zážitků.

Osobně bych chtěla poděkovat kolegům za pomoc s organizací celého setkání, žákům pak za příkladné chování. Všichni jsme si odnesli zajímavé dojmy a těšíme se na nějaké další setkání s panem Potměšilem, třeba na prknech, která znamenají svět.

Mgr. Jana Vršecká

ZŠ
VODŇANY
BAVOROVSKÁ

Bavorovská 1046
389 01 Vodňany
383 313 z
zsb.vod@seznam.cz

- > Setkání s Janem Potměšilem
- > Lavička Svobody
- > Antropologický seminář
- > Váša Příhoda
- > Křížovka, přesmyčky
- > Napsali jste
- >

Uvnitř tohoto vydání:

Setkání s Janem Potměšilem	2 3
Křížovka	4
Postřehy o setkání	5
Lavička svobody	6
Antropologický seminář	7
Rej strašidel	8
Děti dětem	9
Nenávist a Dík Ze života tříd	10 11
Váša Příhoda Děti dětem	12 13
Hra na řemesla Prácheňské muzeum	14 15
Redakční rada	16

Setkání s Janem Potměšilem

12. listopadu se u nás ve škole konala beseda s úžasným člověkem a hercem Janem Potměšilem. Asi v půl desáté jsme se shromáždili ve školní družině, kde se beseda konala. Nejdřív jsme se s panem Potměšilem pozdravili a pak jsme si pustili film na téma rok 1989.

Po skončení filmu nám pan Potměšil vyprávěl celou situaci znovu, ale z jeho pohledu, jak to prožíval on. Pan Potměšil jako herec jezdil po republice informovat ostatní o tom, co se děje v Praze. Noviny a rádio byly tehdy cenzurované.

Když byli jednou na Moravě a pak se vraceli, stala se nehoda a pan Potměšil na tom byl velmi špatně. Jeho šance na přežití byla 7%. Byl dva měsíce v kómatu a díky zákrokům lékařů se z toho dostal a je tu s námi, bohužel na vozíku.

Celou besedu jsem si užil a je to pro mě neskutečná vzpomínka.

Jakub Daniel, 7. třída

12. listopadu nás navštívil slavný herec Jan Potměšil. Přijel až z Prahy, když se domluvil s paní

učitelkou Vršeckou. Beseda začala trochu opožděně, protože byla v Praze mlha, ale my jsme byli trpěliví a nevadilo nám to.

Nejdříve nás pozdravil a řekl něco málo o sobě. Pak jsme si pustili film, který trval 41 minut. Byl o dřívější době, o protestech studentů v roce 1989 a o 17. listopadu.

Při sledování filmu nás navštívil ještě jeden host, pan Šimon Pánek, ředitel organizace Člověk v tísni. Pan Potměšil se s ním zná, ale asi se už dlouho neviděli a tak se rádi potkali. Pak film pokračoval, paní učitelka přinesla buchty a pan Potměšil si s chutí dal, a jak mu chutnalo.

Když film skončil, bylo na pana Potměšilovi vidět, jak ho film dojal, protože vzpomínky na tehdejší doby pro něj byly hodně emotivní. Pak byla krátká přestávka. Po deseti minutách beseda pokračovala. To už nám pan Potměšil vyprávěl sám. Bylo to hlavně o roce 1989. Vyprávěl, jak ho několikrát policisté zavřeli a

vyslýchali. Ale vždy ho nakonec pustili. Ale měl také radostné vzpomínky.

Jeho život se ale změnil v prosinci 1989, když se vraceli autem z Ostravy. Pan Potměšil seděl vzadu a usnul. Víc si nepamatuje. Jeden člověk, který s ním v autě jel, mu vyprávěl, že celou cestu komunikoval s řidičem, aby neusnul, ale nakonec si zdřímnul a auto vyjelo z cesty a sjelo ze svahu dolů. Pan Potměšil z auta vyletěl a to ho pak přiklopilo. Někdo je ale našel a dojel pro pomoc. Pan Potměšil byl 3 měsíce v kómatu, pak se probudil a bohužel skončil na vozíku. Ale byl moc rád, protože prý měl šanci na přežití jen 7%. Tímhle se změnil celý jeho život.

Moc se mi to líbilo a ráda bych ho viděla znova.

Míša Křenková, 8. A

Setkání s Janem Potměšilem

Dne 12. listopadu nás svou návštěvou poctil herec Jan Potměšil, aby nám mohl vyprávět svůj příběh, který se váže k 17. listopadu 1989. Nejprve jsme však zhlédli film, který byl také o 17. listopadu, ale nejen o něm, ale o celém roce 1989. Film byl velice zajímavý a moc pěkně zpracovaný, myslím si, že se všem líbil.

No nic, zpátky k panu Potměšilovi a jeho napínavému a dojemnému příběhu. Začal nám ho vyprávět po krátké pauze. Vyprávěl nám, jak studoval na DAMU, a jak se zúčastnil všech

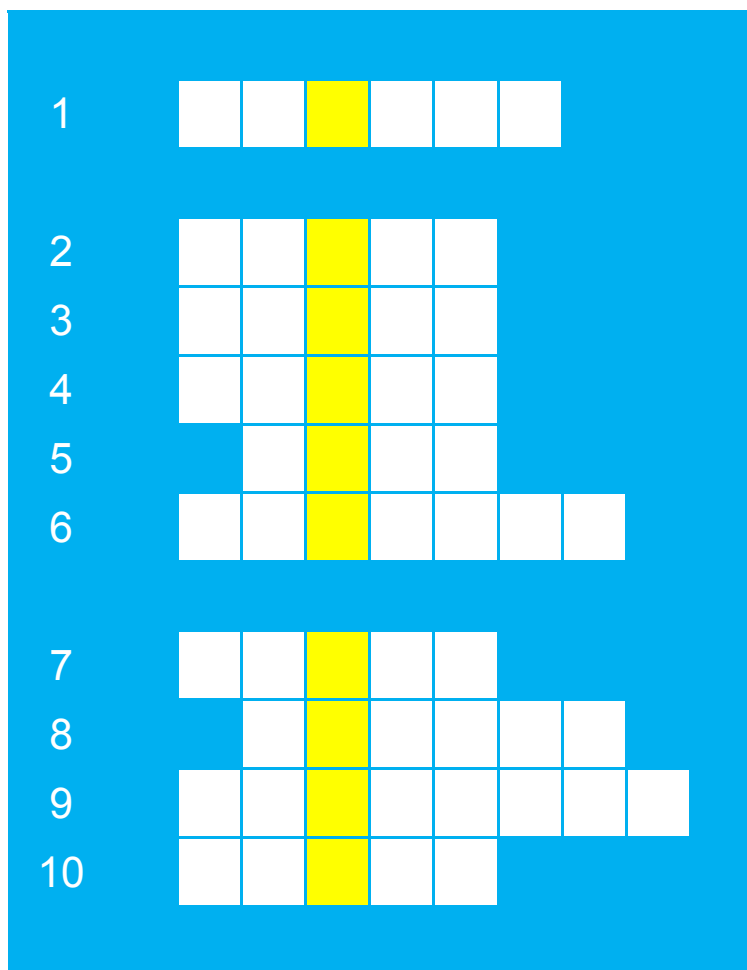
možných demonstrací a pochodů, že kvůli tomu byl několikrát zatčen a na policii strávil vždy několik hodin a vždycky, když ho zadrželi, potřeboval jít do divadla na zkoušku nebo představení. Myslím, že vedl velice napínavý život v té době.

Užasla jsem, jak nám všechno popisoval tak podrobně, jako by to všechno znovu prožíval, zážitek po zážitku, minutu po minutě. Bylo na něm vidět, jak si to užívá, energie z něj přímo vyzařovala a nepřestala vyzařovat, ani když mluvil o své nehodě. Je až neuvěřitelné, že tak strašnou nehodu přežil. Mys-

lím si, že by každý chtěl být aspoň z poloviny tak statečný, jako pan Potměšil. Smekám před ním, jeho statečností a hrdinstvím. Podle mě je to úžasný člověk.

Jitka Fousková, 9. třída

1. předvánoční období
2. dopravní prostředek čarodějnic
3. dravá sladkovodní ryba
4. dávka jídla
5. námět
6. jaderná elektrárna
7. vršek
8. víko
9. část celku
10. část dveří

Kolik stojí kilo hrušek, když jedna stojí (tajenka)?

Oprav pranostiky:

Martin přijíždí jako vloni. (11. 11.)
Na Nový rok (1. 1.) – zrychlíme krok.
Na Tři krále (6. 1.) – půjdeme dále.
Na Hromnice (2. 2.) – zapálíme svíce.
Únor bílý – z pole střílí.
Březen – do sklepa vlezem.
Na svatého Jiří (24. 4.) – vylezem ven čtyři.
Duben – koupíme buben.
Studený máj – dáme si čaj.
Svatý Vít (15. 6.) – chce nás zbít.
Svatá Anna (26. 7.) – vstala zrána.

Martin přijíždí na bílém koni.
Na Nový rok – o slepici krok.
Na Tři krále – o krok dále.
Na Hromnice – o hodinu více.
Únor bílý – pole sílí.
Březen – za kama vlezem.
Duben – ještě tam budem.
Na svatého Jiří – vylézájí hadi a štíři.
Studený máj – v stodole ráj.
Svatý Vít – trávu musí pokropit.
Svatá Anna – chladna zrána.

Řešení pranostik:

Jan Potměšil - beseda

Včerejší beseda se mi moc líbila. Když jsme ve třídě netrpělivě čekali na pana Potměšila a on pak „přišel“, docela mě překvapilo, jak na nás působil. Hned ze začátku tak mile, příjemně a šťastně. A později se to i potvrdilo, protože právě takový on byl.

Film byl také perfektní. To, jak každá scénka byla oprav-

dová, nenapodobená, jakoby nahraná dodatečně.

Někdy jsem koukala na pana Potměšila a měl výraz až skoro dojatý. A to nám také pak říkal.

Po filmu a krátké přestávce následovalo jeho vypravování, jak on vše cítil a prožíval. V jedné chvíli jsem byla na sebe naštvaná, protože mě to vypravování unavovalo, ale potom začal pan Potměšil

hovořit o bouračce, kvůli které je nyní na vozíku. Hrozně jsem ho litovala a toužila mu nějak pomoci, ale jak najednou řekl, že je šťastný, tak mně se hrnuly slzy do očí. Neumím si představit, jaké to je, být na vozíčku. Poté nám vyprávěl o smyslu života, a právě tímhle zakončením besedy si získal můj obdiv a stal se mým vzorem.

Nella, 9. třída

Vaše postřehy stojí za to číst

Pan Potměšil je velmi milý, ambiciózní a vtipný člověk. I když je na vozíčku, je rád sám sebou. Řekl nám, že máme jít za svými sny, že se to vyplácí. Jsem velmi ráda, že jsem tohoto člověka mohla poznat a doufám, že jsem ho neviděla naposled.

Vanda, 8. A

Něco tak dojemného jsem už dlouho neslyšela. Tolik jsem se zaposlouchala, až se mi začaly zavírat oči. Divila jsem se, že i ti nejzlobivější nezlobili a poslouchali. Ke konci mi to vyprávění hnalo slzy do očí. A asi jsem nebyla jediná. To povídání mi hodně věcí ujasnilo a vrátilo mě do dobré nálady. Jsem moc ráda, že jsem tohle zažila a doufám, že to nebylo naposled.

Žákyně 8. A

Osobně musím říct, že atmosféra byla úžasná. Málokdo toho tolik prožil. Jan Potměšil mě inspiroval, člověk si má jít za svým cílem. Za to mu moc děkuji.

Aneta P., 8. A

Když jsem se doma ptala

mamky, jestli pana Potměšila zná, tak se úplně rozpovídala, říkala mi, v jakých filmech např. hrál. Jen je škoda, že musel odjet. Třeba někdy příště.

Klára, 8. A

Mě velmi zaujalo jeho povídání, bylo to krásné a málokdo na vozíčku se chová tak hezky a upřímně, jako on.

Dominik, 8. A

Bylo to krásně strávené dopoledne. Udělalo to na mě dojem a myslím, že na všechny ostatní také. Takový pocit, že člověk měl až v očích slzy, všichni byli v klidu, odnesla jsem si opravdu hodně.

Andrea, 8. A

Pan Potměšil opravdu krásně vyprávěl. Bylo to super! S námi si potom podal ruku! Beseda se mi moc líbila.

Pája, 7. B

Asi v půl jedné jsme skončili. Rozlámaní, ale s úžasným zážitkem. Na besedu budu asi hodně dlouho vzpomínat! Člověk si totiž neváží něčeho tolik, jako

když to ztratí. Bylo to úžasné.

Vanessa, 7. B

Když pak pan Potměšil začal povídat o svém životě, o tom, co prožil, bylo to úžasné. To, jak k nám dokázal mluvit. Tady slova nestačí. Úžasný, statečný, milý člověk, který měl neskutečné štěstí, a i když ho ta nehoda nějak poznamenala, žije stejně naplněným životem, jako my ostatní.

Markéta, 7. A

Pan Potměšil úžasně vyprávěl, dokázal vyprávět s takovým napětím, že se chvílkami ani nedýchal. Je to úžasný člověk, příjemný a mně byl sympatický. Dokázal posluchače vnést do té chvíle bolesti, radosti a úžasu. Také film byl úžasný.

Tomáš, 7. A

Je to moc milý a pozitivně naladěný člověk, dostal se z toho a rozdává úsměvy na všechny strany. Beseda bylo moc hezká a jsem ráda, že nás pan Potměšil navštívil.

Lucka, 7. A

Setkání u stromu Svobody

V naší škole se v pátek 14. 11. pořádala akce k uctění památky 17. listopadu 1989.

Tehdy začal postupný rozpad komunismu, ale byl to také den, kdy byla policií zastavena demonstrace studentů za připomínku k listopadu 1939. Demonstranti byli policií brutálně zmláceni. Tímto započala takzvaná Sametová revoluce.

Ještě před proslovem pana ředitele, který nám toto všechno vyprávěl, zazněla písnička od Marty Kubišové, která nese název Modlitba pro Martu. Po slovech pana ředitele přišla řada na paní Jitku Velkovou - ředitelku vodňanského muzea a také autorku nápadu ozvláštnit tuto lípu, která roste před vchodem do naší školy, kde ji sázeli žáci právě před 25 lety.

K ukončení akce hrála česká hymna Kde domov můj a poté jsme se rozešli zpátky do tříd.

Markéta, 7. A

Antropologický seminář

V pátek 24. října navštívili žáci 8. ročníku antropologický seminář, který se konal v Městském muzeu a galerii.

Foto: MaG

Malá ochutnávka z Reje strašidel

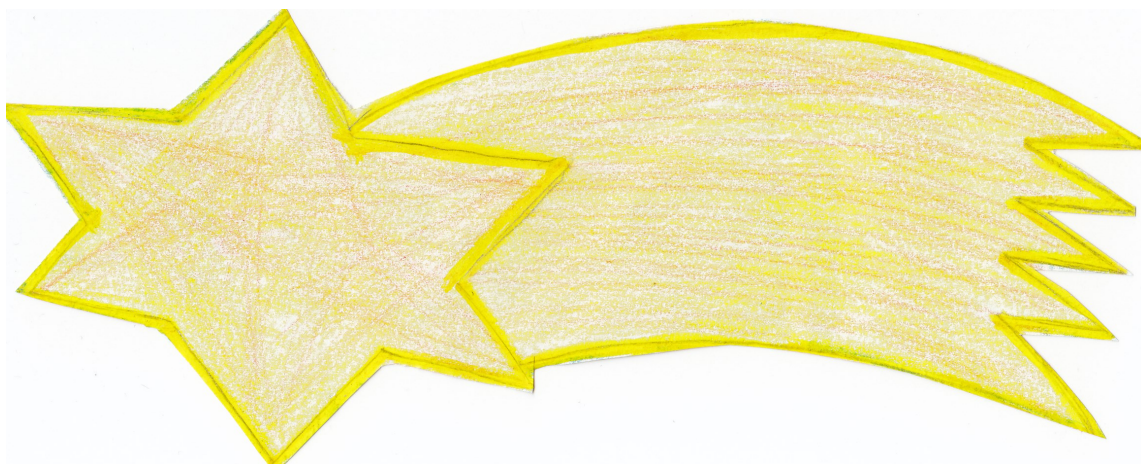
Foto: J.Vršecká

Druhá ochutnávka z Reje strašidel

Z této akce přineseme reportáž v příštím čísle!

Foto: J. Grill

	1	2	3	4	5	6	7
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							

1. Tajenka (Brzy budeme sháněť .)

3. Dobýval uhlí

4. Část střechy

5. Škodlivý motýlek

6. Latinská spojka

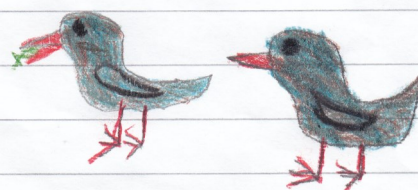
7. Předložka

Nápověda: ET

1	A	D	V	E	N	T						
2	K	O	Š	T	Ě							
3	Š	T	I	K	A							
4	P	O	R	C	E							
5		T	É	M	A							
6	T	E	M	E	L	Í	N					
7	K	O	P	E	C							
8		P	O	K	L	O	P					
9	P	O	L	O	V	I	N	A				
10	K	L	I	K	A							

Leďňáček

Ledňáček je hezký
ptaček a je rád, když
pošukáš mu na svačičku.
Hned pak letí k zvlbní-
čku a chytí si zvlbičku.
Když se bojí zapíská
a odletí do knísdá.

Autorem básně je Adam Richter ze 2. třídy

Nenávist a Dík

Emily a já jsme vyrůstaly bok po boku v malé moravské vesničce jménem Kelčice. Po odstěhování mé nevlastní sestřenky Adriany byla mojí nejlepší kamarádkou. Hodně se mi po Adrianě stýskalo a Emily mi přišla fajn. Vlastně jsem moc na výběr neměla. V Kelčicích nebylo moc dívek mého věku pouze čtyři kluci: Lukáš, Matěj, Filip a Vojtěch, a s těmi moc zábava nebyla. Pořád se bavili o autech a hráli si na vojáky - no a to mně moc nebavilo.

Ale zpátky k Emily. Byla to na pohled milá dívka, chytrá, usměvavá, ale také tvrdohlavá, hádavá a bojácná. Tyto zlé vlastnosti Vám ukázala, když se jí zrovna zachtělo. Na venek to byla dívka, která byla ve všem lepší, chytřejší a rychlejší než já a já ji za to obdivovala.

Po nástupu do školy jsem se držela s ní, protože jsem nikoho neznala.

Když jsem se rozkoukala a začala jsem si hledat nové kamarádky a také svou dosavadní kamarádku Emu, se s Emily něco zvrtilo, něco se rozjelo a já netuši-

la, že to bude válka mého dětství. Emily se stále chovala stejně dělala jako by nic, ale já v hloubi duše věděla, že se něco děje.

Začala mě pomlouvat, ubližovat mi, dělala různé nashvály. Takhle jsem ji neznala. Nevěděla jsem, co s tím. Tak se dělo pořád. Pak to ustalo, usmířili jsme se a já jí odpustila. Opakovaně! Velkou oporou se pro mě stala Ema. Když jsme se s Emily pohádaly, utěšovala mne a pomáhala mi. Postupem času jsme zjistili, že toho máme hodně společného. Také jsme si spolu každý den, pořád jsme něco podnikaly. Konečně jsem poznala pravé přátelství. Naopak přátelství s Emily jsem chtěla nadobro ukončit, Ema mě však přemluvila, abych to nedělala. Ale jednou mi bliklo v hlavě a já řekla DOST, už sebou nenechám manipulovat!

„Promiň Emy, už jí nedokážu odpustit. „Nějak to do třetí třídy vydržím,“ řekla jsem jí do telefonu. „A víš, že přestoupí

na jinou školu?“ zeptala se mě. „Snad,“ řekla jsem nejistě. „Stejně ji budu o prázdninách vídat na ledě“. Chodívali jsme totiž spolu bruslit. Já tam chodím pořád a jestli tam přijde i ona, tak se neudržím!

Začala jsem spřádat plány, jak Emily překazím tu radost, že mě předběhla, byla lepší a snad poprvé za život mi to vadilo. Už jsem měla všechno vymyšlené a naplánované. Zнала jsem ji celý život, tak proč bych nemohla vědět o něčem, co by ostatní vědět neměli. Měla jsem to do puntíku připravené.

A pak... ..jako by se nade mnou rozzářilo nějaké světlo? Když jsem si řekla: „Přece nebudu jako ona. Nestanu se tím, čím se pro mne stala ona. NE. Vždyť já bych jí měla vlastně poděkovat. Poděkovat za to, co mě naučila - abych si dávala na lidi ve svém okolí pozor. NENALETĚLA jim. A já vím, že to už se nestane. Nikdy.“

Markéta. 7. A

Úspěch Káji Leskovce

Každoročně na podzim probíhá pro nevidomé žáky základních škol celostátní soutěž ve čtení bodového písma - Braillovský klíč.

Ve středu 12. listopadu již po šesté obhájil v Praze 1. místo

nevidomý Karel Leskovec, integrovaný žák 8. ročníku naší školy. Za dvě minuty přečetl správně 245 slov.

Další částí soutěže je ověřování počítačových dovedností

u starších žáků (8. a 9. tříd). Ani v této disciplíně Karel nezklamal a stal se rovněž vítězem. Gratulujeme!

Eva Marková

Prevent v 1.B

Jsme žáci 1.B a chodíme teprve 3. měsíc do školy. Navzájem se poznáváme a hledáme si mezi sebou kamarády a kamarádky.

V pátek 14. listopadu jsme ale měli trochu „jinou školu“. Přišly mezi nás Verča a Verča a celý den si s námi hrály hry

zaměřené na poznání spolužáků a vzájemnou spolupráci mezi námi. Používali jsme padák, pod kterým jsme probíhali, a podle barev si vyměňovali místa. Pak jsme se „proměnili“ na bílou kočičku a hladili jsme ji, houpali a mazlili jsme se s ní. Snad nejtěžší byl úkol ze špaget a lepenky vytvořit

co nejvyšší věž.

Moc jsme se pobavili a snad i něco naučili. Celé dopoledne se nám líbilo a Verče a Verče jsme poděkovali velikým potleskem.

Žáci 1.B

Foto: J. Kalianková

Ze života 3. A

Foto: R. Majerová

Váša Příhoda

7. listopadu navštívili žáci 4. až devátých ročníků komponovaný pořad *Mládí Váší Příhody a Vodňany*. Váša Příhoda byl významný český houslový virtuos, jehož maminka pocházela z Vodňan. Narodil se ve Vodňanech 22. srpna 1900 a zemřel 26. července 1960 ve Vídni. Takhle o pořadu napsali žáci 2. stupně:

Toto divadelní představení bylo o životě Váší Příhody. Nejprve nás přivítalo stínové divadlo o jeho životě do pěti let. Pak následovalo krátké povídání. Představení bylo doplněno baletním vystoupením. Nejprve vystoupili skřítki, byli to malí kluci s červenými čepičkami. Po nich paní Žilová povídala dál o Vášově životě. Další baletní vystoupení tančily starší děvčata na skladbu *V Kavárně*. Bylo to moc pěkné. Paní Žilová

pak zase povídala a a pak se zase tančilo. Pak přišla paní, která hrála na elektrické housle. Potom se paní Žilová ptala, kde jsou keramické desky Váší Příhody. Dvě děti za správnou odpověď dostaly perníkové housle. Ty dostala i Eliška Cinádrová za příběh. Moc se mi to líbilo. Pája, 7. B

Začátek

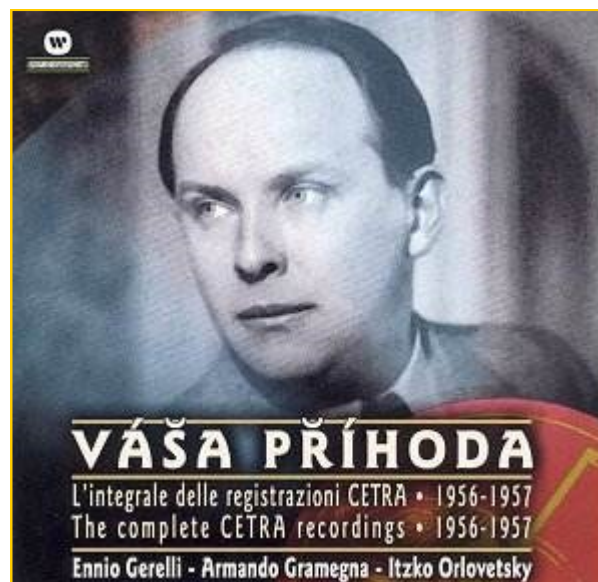
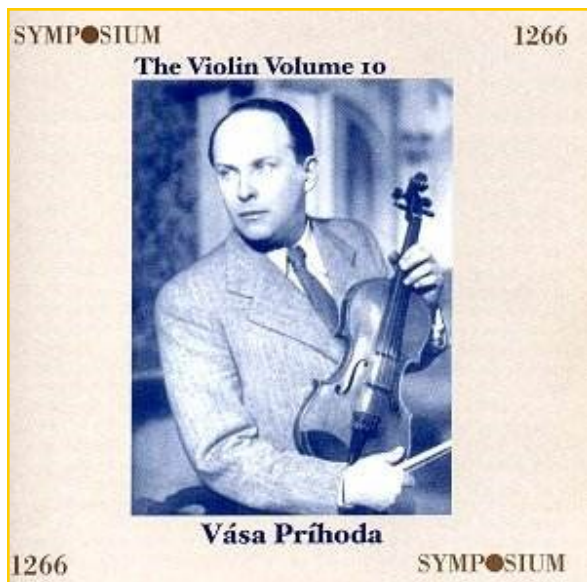
představení byl dost nudný, ale jednotlivá vystoupení děvčat a chlapců doprovázená hudbou byla moc pěkná. Vystoupení se mi moc líbilo a byl jsem rád, že jsem se dozvěděl něco o našem rodákovi Vášovi Příhodovi. Když poprvé vycestoval, tak se to nepovedlo a skoro neměli jak se dostat zpět domů. Potom dostali šanci v jedné kavárně a měli obrovský úspěch.

Jakub, 7. A

Divadlo bylo o Vášovi Příhodovi. Když byl ještě malý, tatínek mu koupil housličky, ale mohl na ně začít hrát až od pěti let. Byl ale nedočkavý, tak mu to maminka dovolila dřív. Vášův táta byl učitel na housle a Váša tam chodíval poslouchat hudbu. Váša se naučil krásně hrát a když byl velký, chtěl hrát ve světě. Dominik, 7. A

V Pátek jsme šli do divadla, kde nám říkali příběh a životopis Váší Příhody. Bylo to zábavné. Nejdřív nám povídali, jak Váša žil, jak začínal hrát na housle a na konci nám dávali otázky, kdo dobře odpověděl, dostal perníkové housle.

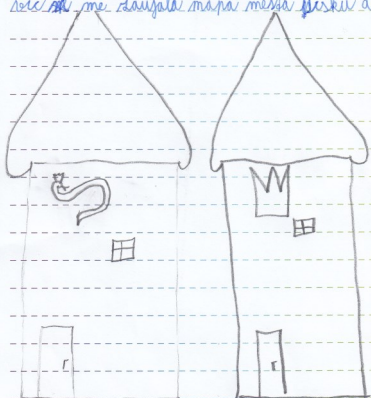
David, 7. A

Děti dětem

VÝLET DO MUZEA

Pan řidič nás vyložil kousek od nejstaršího kamenného mostu v Evropě. Odtud jsme šli do Přáchevského muzea. Paní průvodkyně nás zavedla do sádky, kde jsme si nechali své věci na dřevěných schodech nahoru nás vzala na prohlídku, která začala obdivem prázdné. V další místnosti byla historická mapa Přácheva. Rozlišné označení domů, kde město čísla popisného byly obrazy (např. zvířata). Dále nás čekala prohlídka muzeí, které nás čekala a byly s vyprávěním snámkem na rožně. Následovaly domy 18. století, kde bylo vyprávěno o vyprávě, kde Návěští, a muzeum končí samostatnou rožně. V muzeu se mi líbilo, nejvíce mě zaujala mapa města Přácheva a snímky na doměch.

Lucie Valentová, 5. B

Vanesa Hrbková, 7. B

Pavla Zíková, 7. B

Soutěž o třídního básníka

Žáci 2. C si rádi hrají hru

Na řemesla. Dnes se vám představí
nejlepší básníci:

Já mám doma koně
a starám se o ně.
Reksají a běhají,
radost mi tím dělají.
Viktorka Janíková
2.C

Máme doma Janču, má ji
krásný rád. Je to malý pejsek,
věrný kamarád. Je to velký
šmudl, není to však pudl. Když
má jiskru v očičku, housá
mamce bodičku. H. Kopencová
2.C

Mamka, taška, Nelinka,
to je moje rodinka.
Ještě chybí pejsek Borek,
který by nám hlídal
dvorek.
Lili Reindlová 2.C

Plavání je hračka,
umí se i Kačka.
Jezdíme sam rádi,
jezdí sam i kamarádi.
Jakub Vlček

Pokuste se také napsat básničku
Já jsem malá rybička,
jmenuji se Čiitka.
Basselka si ve zmu hned,
na malují hezký květ.
S. ŠÍDLOVÁ

Moje malé myšky,
mají v kleci šišky.
Ležou po nich sem a tam,
to se teda nachechtám.
Dominika Princová
2.C

Exkurze do Prácheňského muzea

Žáci 5. ročníku navštívili 13. listopadu Prácheňské muzeum v Písku. V expozicích o pravěku a středověku si připomněli učivo loňského školního roku. Následně získávali informace o novějších českých dějinách nejen z výkladu paní průvodkyně, ale také doplňováním pracovních listů. Lenka Šťástková

Jednoho dne nám pan učitel oznámil, že pojedeme do muzea. Všichni jsme se začali těšit a hned jsme měli lepší náladu. Když konečně přišel ten den, vstávala jsem o dvě hodiny dříve.

V osm hodin jsme odjeli ze školy autobusem do Písku. Cesta byl klidná. V Písku jsme se seřadili a přešli přes velký ka-

menný most s gotickými sochami. Pak jsme dorazili do muzea, byl to starý barevný dům. Když jsme vešli, jako první jsme uviděli krásnou kašnu, šli jsme dál malými dveřmi dovnitř, kde byla pokladna.

Odložili jsme si batohy a pak přišla hnědovlasá paní a rozdala nám listy papíru jako pomůcku. Zeptala se nás, jestli známe pohádku Špačkoví v síti času. Více než polovina z nás se přihlásila, že ano. Vyšli jsme po dlouhých schodech a vešli jsme do místnosti, kde byla pravěká žena, jak drtí zrní na mouku kamenem. Průvodkyně nám vysvětlila, jak se lidé zlepšovali, jaké měli zvyky, ukazovala nám pravěké nádoby a šperky a ukázala nám také dvě dřevěné figuríny. Pak jsme přešli

do vedlejší místnosti, kde jsme viděli Písku. Povídali jsme si o Marii Terezii a o zavedení školní docházky, také o reformách, které zaváděla společně s Josefem II., a o revolucích.

V další místnosti stála dáma s krajkovými šaty, kloboučkem a parapletem, vedle ní jel muž na velkém kole také s kloboukem a v hnědé košili. Velká kola byla tehdy nejčastějším dopravním prostředkem. Dál jsme se bavili o parních strojích, o prvních vlacích a lampách, o a tehdejších penězích. V poslední místnosti jsme se dozvěděli o válkách a o sametové revoluci, o svobodných volbách a zvolení Václava Havla prezidentem. Než zvolili Václava Havla, studenti a herci a další lidi vycházeli do ulic a demonstrovali. Nakonec byly svobodné volby.

Pak paní průvodkyně skončila a my jsme se vrátili do místnosti se středověkou expozicí, kde jsme si vše shrnuli, dozvěděli jsme se mnoho zajímavých informací.

Když pojedete do Písku, podívejte se do Prácheňského muzea!

Johanka Sádlová, 5. B

Foto: L. Šťástková

Redakční rada

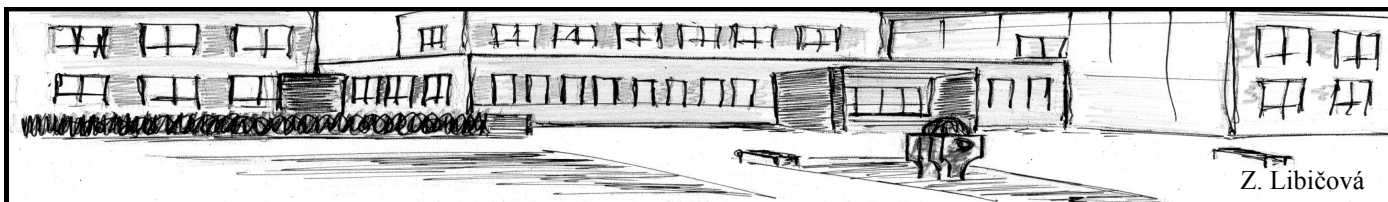
Foto: Eva Marková

**ZŠ
VODŇANY
BAVOROVSKÁ**

Ročník IX., Číslo 2

Časopis dětí ze Základní školy Bavorovská ve Vodňanech

Z. Libíčová

Na vydání tohoto čísla se podíleli:

E. Marková, D. Soukupová, J. Kalkanová, R. Majerová, H. Šváblová, L. Šťásková, N. Pokorná, A. Malá, Jitka Fousková, N. Heřmanová, J. Daniel, M. Křenková, A. Richter, žáci 7. A a B, žáci 8. A

Redakční rada:

Karel Sádlo
Jakub Protiva
Adéla Švarcová
Pavčina Zíková
Markéta Tlapová
Karel Leskovec
Jana Vršecká

Pokud byste chtěli přispět do dalšího čísla, můžete zaslat své příspěvky na adresu: ja.vrsecka@seznam.cz.

Toto číslo bylo vydáno za přispění ZŠ Vodňany, Bavorovská 1046, okr. Strakonice v prosinci 2014 v počtu 20 výtisků

www.zsbvodnany.cz